

b. Forslag til Lov om Bederlag for Kontorudgifter til Embederne som Borgmester og Auktionsdirektør i Helsingør og i Aalborg. c. Forslag til Lov om Kjøb af nogle Jernbaner.

Judenrigsministeren (Steel): Med Hans Majestæt Kongens Samtykke skal jeg fremsætte for det ærede Thing for det Første: „Forslag til Lov om Bederlag for Kontorudgifter til Amtmandsembederne“.

Efter Loven af 27de Marts 1870 skulle de Love, som fastsætte Bederlaget for Kontorholdsudgifter for Embederne, revideres hvert femte Aar, og det Antal af fem Aar, inden hvilke denne Lov skal revideres, udløber med 1ste April 1879. Det er altsaa i Medsig deraf, at jeg fremsætter nærværende Forslag. De opførte Summer støtte sig til de almindelige efter Loven af 1870 paabudne aarlige Indberetninger om, hvilke Udgifter der har været forbundet med Kontorholdet for de paagældende Embedsmænd, idet Summen udgjør Middeltallet af 4 Aars Udgifter med en fast Afrunding for at faae tilveiebragt hele Summen.

Det næste Lovforslag, jeg har den Ære at fremsætte, angaar „Bederlag for Kontorudgifter til Embederne som Borgmester og Auktionsdirektør i Helsingør og i Aalborg“. Det fremsættes ganste i Henhold til de samme Motiver, som jeg nylig anførte ved det foregaaende Lovforslag.

Endelig har jeg at fremsætte „Forslag til Lov om Kjøb af nogle Jernbaner“. Efter at Kjøbenhavn's Handelsbank i Begyndelsen af indværende Aar havde gjort Udlæg i Randers—Grenaabanen og stillet den til Auktion, blev der for at forebygge, at Banen skulde sælges paa denne Maade, indledet Underhandlinger mellem Bestyrelsen for det nævnte Jernbaneselskab og Kjøbenhavn's Handelsbank samt Randers's Amtsraad. Forholdet var den Gang det, at Handelsbanken havde en Prioritetsfordring for 1 Million Kroner med 1ste Prioritets Panteret i Banen og dens Tilbehør. Den havde endvidere en Prioritetsfordring med 2den Prioritetsret i Banen for 330,000 Kr., for hvilken Sum den tillige havde Amtsrådet's Kaution. Endelig havde den betingelsesvis kjøbt det Banen tilhørende Driftsmateriel for 170,000 Kr. Det var altsaa i Alt et Beløb af 1,500,000 Kr. Man kom nu overens med Handelsbanken saaledes, at den mod en kontant Udbetaling af 770,000 Kr. vilde lade sit øvrige Tilgodehavende henstaa uafkravet til 11te Juni Termin 1880. Da Bestyrelsen for Selskabet ikke saae sig i Stand til at tilveiebringe de 770,000 Kr., der saaledes behøvedes, henvendte den sig til Regjeringen med Anmodning om, at et Laan af denne Størrelse maatte blive ydet den af Statskassen, idet den tillige tilbød at ville, hvis det ønskedes, overdrage til Statskassen Ba-

nen med alt fast og løst Tilbehør og paa de Betingelser, der maatte blive bestemte ved Lov, dog saaledes, at Bederlaget mindst ansattes saaledes, at dermed de Forpligtelser kunde dækkes, som Selskabet havde. Man vilde i denne Henseende indhente Generalforsamlingens Samtykke til at kunne gaa ind paa en saadan Overenskomst. Man maatte nu anse det for at være i Statskassens Interesse, at en saadan Overenskomst blev indgaaet med Bestyrelsen for Randers—Grenaabanen, idet man, hvis Banen blev solgt ved Auktion, definitivt mistede det Tilskud, som Statskassen i Henhold til Lov 23de Mai 1873 havde ydet til Banen, og som var 708,000 Kr., og ligeledes vilde tabe Netten til Medbestyrelse af Banen, ligesom der jo var Fare for, at naar Banen gik over til private Spekulanter, som naturligvis vilde gjøre sig den saa nyttig som mulig, vilde der blive taget lidet eller intet Hensyn til Andet, end hvad der kunde bidrage til at forøge Indtægten for dem, der befæde Banen, saa at den altsaa vilde blive drevet uden Hensyn til, hvad der ellers kunde være tjenligt og nyttigt for Befolkningen. Efter at Generalforsamlingen havde givet sit Samtykke til, at en saadan Overenskomst blev indgaaet, blev derfor Laanet ydet til Bestyrelsen for Randers—Grenaabanen paa de Betingelser, at der derfor forbeholdtes 2den Prioritets Ret i Banen med dens faste Tilbehør og 1ste Prioritets Ret i dens Driftsmateriel, og at der svarede en Rente af 4½ pCt. og gaves Ret til Opsigelse med 1 Aars Frist. Kort efter at denne Overenskomst var truffen, indkom der fra Bestyrelsen for Aarhus—Nyongaardbanen et Tilbud om ogsaa at overdrage denne Bane til Staten, hvilket var begrundet i, at det blev anset for at være mindre hensigtsmæssigt, at den blev drevet som særlig Bane, hvis den anden Bane blev overtagen af Staten. Man var desuden kommen i Banfælgigheder derved, at Anlægssummen for Banen var bleven større, end man havde paaregnet, idet Banen ved Lov af 4de Mai 1875 havde faaet en større Længde, end der var paaregnet, og den tillige derved var kommen til at sjerne sig mere fra Egne, hvorfra der var givet Tilfagn om private Tilskud til Banen, hvorfors Aktionærerne havde trukket sig tilbage, ligesom ogsaa de uheldige Konjunkturer havde medført, at flere af dem, der havde tegnet sig for Tilskud til Banen, ikke havde kunnet præstere dem. Heril kom endelig, at Expropriationsomkostningerne, hvoraf kun 50,000 Kr. pr. Mil skulle afholdes uden Udgift for Selskabet, havde oversteget dette Beløb, og Udgiften for Selskabet derved ogsaa var bleven større end paaregnet. Til Banens Indendelse udkrævedes der en yderligere Sum af 150,000 Kr., til hvis Tilveiebringelse man den Gang ikke saae noget Mittel. Bestyrelsen tilbød derfor at ville overdrage den nævnte Bane med Tilbehør til Statskassen paa den Betingelse, at Staten ydede den et Laan af